

[Poul Møller.]

kan henvise til den debat, der er ført mellem det ærede medlem hr. Holger Eriksen og partiets nye sekretær, Niels Mathiasen. Dette er i øvrigt også kommet til udtryk i forsvarssagen, hvor partiet tilsyneladende har forsøgt at sætte sig imellem to stole.

Det tjener næppe noget formål at gentage hele den argumentation, der er fremført ved forsvarslovens første behandling; jeg kan herom henvise til, hvad mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, udtalte. Udvalget skal jo fortsætte sit arbejde, og forhåbentlig kan det lykkes at nå til enighed om en forsvarsordning, som ikke svækker, men styrker vore værnseffektivitet. Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, har på et møde på Lollands Højskole fremsat en udtalelse, som i så henseende giver visse løfter, som både er interessante og bør tages alvorligt. Han sagde ifølge Ny Dag:

„Jeg ville personligt gerne have været med til at ofre 200-300 mill. kr. mere på forsvarsbudgettet.“

Det kunne nok skabe „ny dag“ for denne sag og skabe en løsning af disse problemer. Forhåbentlig kan han vedstå dette citat, og 10. maj erklærede det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen i Korsør ifølge Sorø Amtstidende:

„Jeg så gerne, at forslaget til den nye forsvarsordning så anderledes ud. Det vil ikke betyde synderligt for den danske nationaløkonomi at bruge 1,3 milliard til forsvaret jeg mener ikke, man kan skabe et forsvar for under en milliard, og det er forkert at skabe et forsvar, der ikke er 100 pct. effektivt.“

Disse to udtalelser har overbevist mig om, at der i hvert fald blandt yngre socialdemokrater er forståelse for de synspunkter, der er fremført af oppositionen. Det er da spørgsmålet, om den højtærede forsvarsminister stadig føler sig som hørende til gruppen af yngre socialdemokrater, eller om han har sluttet sig til de ældres garde. Der er for mig i disse udtalelser stadig et håb for sagen, selv om det radikale landsråd unægtelig har gjort, hvad der stod i dets magt for at forpurre et forlig.

Efter mit skøn vil den offentlige debat i

de kommende måneder blive meget afgørende for forswarets fremtid. I det omfang, folket overbevises om det forkerte i, at Danmark søger at slippe så billigt som muligt fra sine forpligtelser, i samme omfang er jeg overbevist om, at en sådan positiv indstilling vil afspejle sig under dette tings behandling af spørgsmålet. Derfor er det også nødvendigt i dag offentligt at få klaret forhold og tvivlsspørgsmål, der er dukket op siden tingets første behandling af forsvarsforslaget. Forsvarsstyrelsens skrivelse af 6. maj har virket stærkt på mange, og jeg vil derfor gerne med udgangspunkt i denne stille nogle spørgsmål til den højtærede forsvarsminister.

Forsvarsstyrelsen erklærer, at der ikke inden for 935 mill. kr. budget alternativet er mulighed for at opstille de for løsning af forswarets opgaver nødvendige styrker.

Beror dette på et fejlskøn hos de sagkyndige? Beror det på, at de ikke er sagkyndige, når det kommer til stykket? Eller mener ministeren, at de har ret heri? I så fald: hvormed motiverer ministeren da sin stilling og sit forslag?

Efter en udførlig redegørelse når styrelsen frem til, at en tjenestetid på 12 måneder for de værnepligtige medfører, at mindst 60 pct. af enhedernes styrke skal være fast personel.

Efter forslaget regner man kun med 32 pct. fast mandskab. Hvormed vil ministeren begrunde denne forskel? Det er dog noget ganske konkret, som ikke burde kunne omtvistes. Det burde ligge klart for tinget i dets arbejde og for offentligheden, om en overgang til 12 måneders tjenestetid kræver 60 pct. fast mandskab, eller vi kan nøjes med 32 pct. fast mandskab, hvis den samme effektivitetsgrad skal bevares.

Efter det ærede medlem hr. Erik Eriksens bemærkninger skal jeg ikke yderligere udfritte regeringen om dens stilling til atombevæbning og depoter. Den kender vor stilling, den kender venstres stilling, den kender sagkundskabens stilling, og den bør derfor forskånes for ved en erklæring i dag at binde sig fastere til noget, som er forkert.

For de enkelte værnse vedkommende udtaler styrelsen om hæren:

„På Sjælland er én brigadegruppe ikke